32004D0014

ROZHODNUTÍ RADY
ze dne 22. prosince 2003, kterým se mění třetí pododstavec (základní kritéria pro posouzení žádostí) části V Společné konzulární instrukce

(2004/14/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 789/2001 ze dne 24. dubna 2001, kterým se Radě vyhrazují prováděcí pravomoci v oblasti určitých podrobných předpisů a praktických postupů týkajících se posuzování žádostí o udělení víza ([1]),

s ohledem na podnět Italské republiky,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská rada na svých zasedáních v Tampere, Laekenu, Seville a Soluni vyzvala členské státy, aby dále rozvíjely společnou vízovou politiku a posílily místní konzulární spolupráci ve třetích zemích.

(2) Analýza údajů o nedovoleném přistěhovalectví ukázala, že krátkodobá víza (turistická, obchodní, studijní, pracovní a k návštěvě rodiny) jsou nejčastěji využívána za účelem oprávněného vstupu na území smluvních stran Schengenské úmluvy a následně k nedovolenému pobytu po uplynutí platnosti víz.

(3) Pro účely posouzení rizika přistěhovalectví se ukazuje nezbytné dále posílit místní konzulární spolupráci ve věci určování podkladů nebo doplňujících dokladů, které by měly být vyžadovány pro udělení víz, a pokud jde o přijetí společného postupu pro účinnější odhalování padělaných nebo pozměněných dokladů.

(4) Rozhodující význam mezi hledisky, na kterých je založeno posuzování rizik přistěhovalectví, mají výsledky pohovorů, kterým diplomatická mise nebo konzulární úřad podrobuje žadatele o vízum.

(5) Diplomatické mise a konzulární úřady by proto měly být schopny účinněji vykonávat své pravomoci k posouzení rizika přistěhovalectví.

(6) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko nepodílí na přijímání tohoto rozhodnutí, a proto pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto rozhodnutí navazuje na schengenské *acquis* podle hlavy IV části třetí Smlouvy o založení Evropského společenství, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 5 uvedeného protokolu do šesti měsíců poté, co Rada přijala toto rozhodnutí, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

(7) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([2]), která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodu A rozhodnutí Rady 1999/437/ES o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody ([3]).

(8) Toto rozhodnutí rozvíjí ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ([4]). Spojené království se tudíž nepodílí na přijímání tohoto rozhodnutí, a proto pro ně není závazné ani použitelné.

([1]) Úř. věst. L 116, 26.4.2001, s. 2.

([2]) Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

([3]) Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31

([4]) Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

(9) Toto rozhodnutí rozvíjí ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* [1]. Irsko se tudíž nepodílí na přijímání tohoto rozhodnutí, a proto pro ně není závazné ani použitelné.

(10) Toto rozhodnutí je aktem navazujícím na schengenské *acquis* nebo s ním jinak souvisejícím ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V části V Společné konzulární instrukce se třetí pododstavec (základní kritéria pro posouzení žádostí) nahrazuje tímto:

„Diplomatická mise nebo konzulární úřad plně odpovídají za vyhodnocení rizika přistěhovalectví. Účelem posuzování žádostí je odhalit žadatele, kteří se chtějí usadit jako přistěhovalci na území smluvních stran a chtějí na ně vstoupit s vízem uděleným pro účely turistiky, studia, služební cesty nebo návštěvy rodiny. Proto je nutná zvláštní bdělost u ‚rizikových kategorií', tj. nezaměstnaných, osob s nepravidelnými příjmy atd. Z tohoto důvodu má pohovor se žadatelem ke zjištění účelu cesty rozhodující význam. Lze také požadovat doplňující podklady, pokud možno dohodnuté v rámci místní konzulární spolupráce. Diplomatická mise nebo konzulární úřad se musí opírat o místní konzulární spolupráci také ke zvýšení své schopnosti odhalit padělané nebo pozměněné dokumenty předložené jako podklady k některým žádostem o víza. Vznikne-li jakákoli pochybnost o pravosti předložených dokumentů a podkladů, včetně pochybnosti o pravdivosti jejich obsahu anebo o spolehlivosti prohlášení učiněných během pohovoru, diplomatická mise nebo konzulární úřad vízum neudělí."

Článek 2

Toto rozhodnutí se použije ode dne zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno členským státům v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Bruselu dne 22. prosince 2003.

Za Radu

předseda

A. MATTEOLI

[1] Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.